

ក្បួនរូបបងកើតនិមិត្ត — លេខបុរាណ

ភាពចម្បងចម្បងខាងព្យាករណ៍ក្នុងបុរាណគឺជាសត្វអាដរនេទីស្តៈ
ការយល់ដឹងអំពីជម្រើសរវាង Uriah Smith និង James White ស្តីពី Daniel
11:36

Jeff Pippenger
2024-08-14

យើងកំពុងពិចារណាបញ្ហាវិវាទនាយបុរាណខ្មែរ
ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងបុរាណគឺជាសត្វអាដរនេទីស្ត ចាប់ពីឆ្នាំ 1798
រហូតដល់សម័យបច្ចុប្បន្ន។

«នៅក្នុងបុរាណគឺជាសត្វអាដរនេទីស្ត និងទំនាយ
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានពណ៌នាអំពីជម្រើសរវាងសត្វកើត និងកំហុស។
ជម្រើសនោះនាំទៅនឹងបុរាណគឺជាសត្វអាដរនេទីស្ត ឬក៏ជាសត្វកើត
នឹងកើតឡើងមុនឬក៏ជាសត្វកើត។ ការជជែកវិវាទច្បាស់នឹងត្រូវបានលើកឡើងវិញ
ហើយទ្វិស្តីមួយនឹងបន្តកើតឡើងជានិច្ច។ ប៉ុន្តែសត្វអាដរនេទីស្ត
ដែលក្នុងជំនឿរបស់ពួកគេ និងក្នុងការបំពេញទំនាយ
បានដើរតួនាទីមួយក្នុងការប្រកាសសាររបស់វេទិកាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី នោះ
គឺជាពួកគេឈរនៅទីណា។
ពួកគេមានបទពិសោធន៍មួយដែលមានតម្លៃលើសជាងមាសសុទ្ធ។
ពួកគេត្រូវបានយោងទៅដោយមនុស្សដូចជាថ្ម ដោយការខ្ចីបន្ទុកដើមកំណើតនៃសត្វកើត
ត្រូវបានបញ្ចប់។» Selected Messages, សៀវភៅទី 2, 109.

អត្ថបទមុនបានលើកឡើងអំពីវិវាទទីមួយ និងទីបួនក្នុងការទាក់ទងនឹងអំណាចរូប
ហើយឥឡូវនេះ យើងនឹងពិនិត្យវិវាទដែលបានកើតឡើងរវាង Uriah Smith និង James
White។ Uriah Smith បានបញ្ជាក់ថា “ការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួន”
របស់ខ្លួននៅក្នុងខនីសាមសិបបុរាណ។

«ខនី ៣៦។ ហើយសត្វកើតនោះនឹងប្រព្រឹត្តតាមបំណងចិត្តរបស់ខ្លួន;
ហើយគាត់នឹងលើកតម្កល់ខ្លួនឯង
និងបំប្លែងខ្លួនឯងឲ្យជាសត្វព្រះទាំងអស់
ហើយនឹងពោលពាក្យអស្ចារ្យទៅលើព្រះទាំងអស់
ហើយនឹងចម្រើនឡើងរហូតដល់សត្វកើតព្រះបានសម្រេច;
ដូច្នេះអ្វីដែលបានកំណត់ទុកហើយ នោះនឹងត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើង។»

«សូមចងចាំស្តីពីការណែនាំនេះ៖ មិនអាចសំដៅទៅលើអំណាចដូចគ្នាដែលទើប
ត្រូវបានកត់សម្គាល់ក្នុងការបកស្រាយនេះ គឺអំណាចសត្វកើតហើយ;
ដូច្នេះសត្វកើតត្រូវបានកំណត់ដោយអត្ថន័យនេះនឹងមិនត្រូវបានប្រើឡើយ
ប្រសិនបើយើងកាន់កាប់អនុវត្តចំពោះអំណាចនោះ។» Uriah Smith, Daniel and the
Revelation, 292.

សូមចងចាំ បានទទួលស្គាល់ថា អំណាចនៅក្នុងខនីសាមសិបបុរាណគឺជា «រូបរាង» ប៉ុន្តែគាត់អះអាងថា
លក្ខណៈនៅក្នុងខនីសាមសិបបុរាណ

មិនមែនជាលក្ខណៈទំនាយដដែលសម្បជញ្ញៈមហាហេម។ ការអះអាងនោះគឺមិនពិតឡើយ។ គួរចងចាំថា នៅក្នុងការបោះបោះឆ្នោត 1863 “ប្រាំពីរដង” នៃលើវិន័យ ជំពូក 26 ត្រូវបានដាក់មួយឡើង ហើយដោយហេតុនេះ ការកំណត់នៃ “ប្រាំពីរដង” នៃតារាងទាំងពីរបស់ហាហេមក៏ត្រូវបានបដិសេធដងដែរ។ ទាំងតារាងឆ្នាំ 1843 និងតារាងឆ្នាំ 1850 សុទ្ធជាតែបង្ហាញ “ប្រាំពីរដង” នៃកំណត់បំផុតនៃតារាង ហើយបង្ហាញទាំងពីរនោះក៏ដាក់លើតារាងនៃកំណត់បំផុតនៃ “ប្រាំពីរដង” ដែរ។ នៅពេលពន្យល់ថា “ប្រាំពីរដង” មានមកដល់ឆ្នាំ 1856 ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានបដិសេធនោះមានសម្បជញ្ញៈការបដិសេធតារាងទាំងពីរបស់ហាហេម ព្រមទាំងសិទ្ធិអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណនៃទំនាយផងដែរ ដដែលមានសម្បជញ្ញៈយ៉ាងច្បាស់ថា តារាងទាំងពីរនោះត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះ។

យោងតាមបងស្រីរ៉ៃ ការបោះបញ្ចេញចុងក្រោយរបស់សាតាំង គឺដើម្បីបិទរំលឹកឱ្យបន្ទាប់នៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះហត់បងប្រុសសិទ្ធិធាតុ ហើយនៃទីនេះ ការបោះបញ្ចេញចុងក្រោយក៏ជាការផ្ទេរឱ្យបន្ទាប់នៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះហត់បងប្រុសសិទ្ធិធាតុផងដែរ ហើយវាក៏កំណត់ឱ្យការបដិសេធក្នុងពេលដំណាលគ្នាចំពោះសេចក្តីពិតមូលដ្ឋាននៃលើតារាងទាំងពីរ ហើយជាពិសេសជាងនេះទៅទៀត គឺ «ប្រាំពីរគុរ»។

នៅក្នុងការបោះបោះឆ្នោត 1863 គឺមិនមែននរណាម្នាក់ឡើយ គឺ Uriah Smith នោះឯង ដដែលបានផលិតតារាងក្នុងក្រណាត់ឆ្នាំ 1863 ដដែលបានដកចេញបន្ទាប់នៃគ្រូទាំងប្រាំពីរ មកដល់ឆ្នាំ 1863 Uriah Smith បានបិទភ្នែករបស់ខ្លួនចំពោះពន្យល់នៃគ្រូទាំងប្រាំពីរ ហើយមិនអាចឃើញបានថា មាន «សេចក្តីព្រះពិរោធ» ពីរ ដដែលដានីយ៍ដែលបានកំណត់សម្បជញ្ញៈ។ សេចក្តីព្រះពិរោធទាំងពីរនោះកំណត់ឱ្យគ្រូទាំងប្រាំពីរ ដដែលប្រឆាំងនឹងនគរខាងជើងនៃអ៊ីស្រាអែល និងនគរខាងត្បូងនៃយូដា។ សេចក្តីព្រះពិរោធទីមួយ ប្រឆាំងនឹងក្រុមសម្ព័ន្ធទាំងដប់នៃខាងជើង បានចាប់ផ្តើមមិនឆ្នាំ 723 មុន គ.ស. ហើយបានបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1798 ហើយសេចក្តីព្រះពិរោធទីពីរ បានចាប់ផ្តើមមិនឆ្នាំ 677 មុន គ.ស. ហើយបានបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1844។

ក្នុងជំពូកទីប្រាំបី កាប៊ុរីយ៉ែលបានមកដល់ដានីយ៍ដដែល ដើម្បីបិទសុរាយនិមិត្តភាពៈ ហើយក្នុងការពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការរបស់គាត់ គាត់បានផ្តល់សាក្សីទីពីរដល់ឆ្នាំ 1844។ ព្រះសុសរៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំនៃដានីយ៍ដដែល ជំពូកទីប្រាំបី បានបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1844 ប៉ុន្តែការខឹងសម្បហរទាំងពីរប្រឆាំងនឹងនគរខាងជើង និងនគរខាងត្បូង ក៏បានបញ្ចប់ផុតចុងក្រោយរបស់វានៃឆ្នាំនោះដែរ។

ហើយគាត់បានមានបុរសសន្តិថា មជ្ឈិមៈ
ឧត្តុង្គនឹងឱ្យអ្នកដឹងអំពីអ្វីដែលនឹងកើតមាននៅចុងបំផុតនៃសេចក្តីព្រះពិរោធ;
ដុបិតនៃពេលវេលាដែលបានកំណត់ នោះទីបញ្ចប់នឹងមក។ ដានីយ៍ដដែល 8:19.

ទីបញ្ចប់ចុងក្រោយសន្តិមត៌ទុកជាមុននូវទីបញ្ចប់ដំបូងមួយ។ កំហឹងទីចុងក្រោយក្នុងចំណោមកំហឹងទាំងពីរ ដដែលគ្មានតែការបញ្ចប់មតិមួយផ្សេងទៀតសម្រាប់ «ប្រាំពីរដង» នោះ បានបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1844 ហើយកំហឹងដំបូងបានបញ្ចប់នៃឆ្នាំ 1798។ ខន្ធទំនាយដដែល

Smith អះអាងថាមិនមានការបញ្ជាក់អ្វីសោះអំពីអំណាចសម្មតចេញពី នោះ
តាមពិតបានកំណត់ឆ្លងនៃសម្មតចេញពីនឹងទទួលរូបសុលាបរបស់ខ្លួន។

ហើយសុតចេញពីនោះនឹងប្រព្រឹត្តតាមចិត្តខ្លួន;
ហើយគាត់នឹងលើកតម្កល់ខ្លួនឯង និងផ្ទេរឱ្យខ្លួនឯងធំជាងព្រះទាំងអស់
ហើយនឹងនិយាយពាក្យដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលទៅនឹងព្រះនៃព្រះទាំងអស់
ហើយនឹងចម្រើនរុងរឿងរហូតដល់សេចក្តីក្រវោធបានសម្រេច;
ដូច្នេះអ្វីដែលបានកំណត់ទុក នោះនឹងត្រូវបានផ្ទេរឱ្យវិញ។ ដានីយ៉ែល 11:36។

«សុតចេញ» នៅក្នុងខនីសាមសិបបួនមួយ
«នឹងចម្រើនរហូតដល់សេចក្តីកំហឹងត្រូវបានបំពេញសម្រេច»។ សូមកត់សម្គាល់អ្វីដែល
Smith សរសេរអំពី ដានីយ៉ែល ជំពូក ៨ ខនី ២៣ និង ២៤ នៅក្នុងសង្ខេបភាសាដើមនៃ
ដដែលគាត់អះអាងថា អំណាចសម្មតចេញពីមិនមានលក្ខណៈគ្រឹមត្រូវដើម្បីបំពេញខនី ៣៦
នោះទេ។

«ខ ២៣។ ហើយនៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយនៃគររបស់ពួកគេ
ពេលដែលអ្នករស់នៅទ្វារមានពញាកម្រិតហើយ
នោះសុតចេញមួយអង្គមានទឹកមុខកាចសាហាវ ហើយយល់ន័យពាក្យអាថ៌កំបាំង
នឹងកើតឡើង។ ២៤។ ហើយអំណាចរបស់គាត់នឹងខ្ពស់ក្នុង
ប៉ុន្មានម៉ោងនៃដោយអំណាចរបស់ខ្លួនទេ; គាត់នឹងបំផ្លាញយ៉ាងគួរឱ្យស្ងើចស្ងើត
ហើយនឹងចម្រើន ហើយនឹងប្រព្រឹត្តការ ហើយនឹងបំផ្លាញទាំងអ្នកខ្ពស់ក្នុង
និងប្រជាជនបរិសុទ្ធ។ ២៥។ ហើយដោយនយោបាយរបស់គាត់ផង
គាត់នឹងផ្ទេរឱ្យការកលលុបចម្រើននៅក្នុងដៃរបស់គាត់;
គាត់នឹងលើកតម្កល់ខ្លួននៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់
ហើយដោយសេចក្តីសុខសានុត គាត់នឹងបំផ្លាញមនុស្សជាច្រើន;
គាត់នឹងឈរឡើងទៅនឹងព្រះអង្គមុច្ចាស់លើសអង្គមុច្ចាស់ទាំងឡាយផងដែរ;
ប៉ុន្តែគាត់នឹងត្រូវបំបាក់ដោយឥតមានដង្ហើម។

«អំណាចនេះកើតឡើងបន្តពីនគរពពទ្ធដែលត្រូវបានបង្កើតជាបួនផ្នែក
នៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយនៃគរទាំងនោះ ពោលគឺ
ឆ្នាំនោះទៅរកការបញ្ចប់នៃដំណើររបស់ពួកវា។ ជាក់ជាមិនខាន
វាគឺជាអំណាចដដែលនឹងស្ថិតនៅក្នុងខនី ៩ និងខបន្តបន្ទាប់ទៀត។
ចូរអនុវត្តវាចំពោះរូប ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងសេចក្តីកត់សម្គាល់លើខនី ៩
ហើយអ្វីៗទាំងអស់នឹងសមស្របគ្នា និងច្បាស់លាស់។»

«សុតចេញមួយអង្គដែលមានទឹកមុខកាចសាហាវ»។ លោកម៉ូសេ
ក្នុងការព្យាយាមអំពីទណ្ឌកម្មដែលនឹងមកលើជនជាតិយូដាដោយអំណាចដដែលនេះ
ទ្រង់ហៅវាថា «ជាជាតិមួយដែលមានទឹកមុខកាចសាហាវ»។ ចំណែកទី២ 28:49, 50។ គុមា
នប្រជាជាតិណាមួយបង្ហាញបរាងគួរឱ្យខ្ពស់ក្នុងការរៀបចំយុទ្ធជ័យដូចជាជនរូបឡើយ
យ។ «យល់អំពីពាក្យអាថ៌កំបាំង»។ លោកម៉ូសេ
ក្នុងបទគម្ពីរដែលទើបបានយោងទៅនោះ មានប្រសាសន៍ថា «ជាភាសារបស់គេ
អ្នកនឹងមិនយល់ឡើយ»។ ការនេះមិនអាចនិយាយអំពីជនហាបឡូន ជនព្រៃស ឬជនក្រិក
ទាក់ទងនឹងជនជាតិយូដាបានទេ ពីព្រោះភាសាខាងលើ និងភាសាក្រិក
ត្រូវបានប្រើនៅក្នុងប៉ាឡេស្ទីន ដល់កម្រិតមួយឬមួយទៀត។
ប៉ុន្តែចំពោះភាសាឡាតាំង វាមិនដូចនោះឡើយ។

«នៅពេលដែលពួកអ្នករំលងបានពង្រីកខ្លួនឡើងវិញ»។ ពង្រីកមួយដំណើរនោះ ទំនាក់ទំនងរវាងរាងកាយរបស់ពួកគេ និងពួកអ្នកសង្កេតសង្កេតនិព្វកត្តា ត្រូវបានរកស្រានុកម្មឡើងវិញជានិច្ច។ គឺដោយព្រោះការរំលងរបស់រាងកាយរបស់ពួកគេ ទើបពួកគេត្រូវបានលក់ឲ្យទៅជាជនជាប់ឃុំឃាំង។ ហើយការបន្តស្វែងរកនៅក្នុងអំពើហិង្សារបស់ពួកគេ បាននាំមកនូវទណ្ឌឧកម្មមកាន់កាប់ផ្ទះផ្ទាល់។ គុមារពលណាមួយដែលសាសន៍យូដាមានសេចក្តីពុករលួយខាងសីលធម៌ខ្ពស់ជាង នៅក្នុងនាមជាជាតិមួយ ដូចនោះពេលដែលពួកគេស្វែងរកនៅក្នុងរោងចក្ររបស់ជនរួមឡើង។

«ខ្ញុំលឺពួកប៉ុន្តែមិនមែននៃដោយអំណាចរបស់ខ្លួនឯងទេ»។ ដោយយល់ដឹងយ៉ាង ភាគច្រើនបណ្តាលមកពីជំនួយរបស់សម្ព័ន្ធមិត្តរបស់ពួកគេ និងពីការបកប្រែក្នុងចំណោមសត្វរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេតែងតែរៀបចំឲ្យខ្លួនឯងជាស្រេចដើម្បីបើកឱកាសពីវា។ រួមបំប៉នមានអំណាចខ្ពស់ក្នុងនៃ ដោយសារអំណាចខាងលោកិយទាំងឡាយ ដែលនាងបានអនុវត្តការគ្រប់គ្រងខាងវិញ្ញាណលើអំណាចទាំងនោះ។

«គាត់នឹងបំផ្លាញយ៉ាងគួរឲ្យភ័យក្នុងអំឡុងពេល»។ ព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលប្រាប់សាសន៍យូដាតាមរយៈហោរាអេសេគោលថា ទ្រង់នឹងប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងដៃនៃសត្វដែល «មានជំនាញក្នុងការបំផ្លាញ»; ហើយការសម្លាប់សាសន៍យូដាចំនួនមួយលានមួយសន្លឹក នៅក្នុងពេលក្នុងយូសាឡើយត្រូវបានកងទ័ពរួមបំផ្លាញ នោះជាការបញ្ចេញដំបូងគួរឲ្យស្ងើចស្ងើយបំផុតនៃព្រះពាក្យរបស់ហោរា។ ហើយរួម ក្នុងដំណាក់កាលទីពីររបស់វា គឺដំណាក់កាលសម្បត្តិចេញបា បានទទួលខុសត្រូវចំពោះមរណភាពរបស់អ្នកទុក្ខករសាសន៍ចំនួនហាសិបលាននាក់។

«ហើយដោយគោលនយោបាយរបស់វាផងដែរ វានឹងផ្ទុះឡើងវិញការលុបបំបាត់មរណភាពនៅក្នុងដៃរបស់វា»។ រួមត្រូវបានសម្ភាសន៍លេចធ្លោជាងអំណាចទាំងអស់នៃទ្រង់ ដោយសារគោលនយោបាយនៃការលុបបំបាត់ ដែលតាមរយៈនោះវាបាននាំបុរាណជាតិទាំងឡាយឲ្យស្វែងរកការគ្រប់គ្រងរបស់វា។ នេះជាការពិតទាំងចំពោះរួមហោរា និងរួមប៉ាបផងដែរ។ ដូចនេះ ដោយសន្តិភាព វាបានបំផ្លាញមនុស្សជាច្រើន។

«ហើយទីក្រុងរួម នៅទីបំផុត ក្នុងបុគ្គលរបស់អភិបាលម្នាក់របស់វា បានក្រវើកឡើងប្រឆាំងនឹងព្រះអង្គតាមរយៈអង្គតាមរយៈទាំងឡាយ ដោយប្រកាសទោសប្រហារជីវិតលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ “ប៉ុន្តែគាត់នឹងត្រូវបំផ្លាញដោយឥតមានដៃ” ជាសម្បត្តិមួយដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការបំផ្លាញអំណាចនេះជាមួយនឹងការវាយបំបាក់រូបសំណាកនៅជំពូក ២»។ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 202–204.

សូមកុំ ក្នុងអត្ថបទនេះ ពីរដង បានកំណត់ថា លក្ខខណៈពុទ្ធសាសនាត្រូវរួមមិនដើម្បីព្រះ និងក្រុងរួមសម្បត្តិចេញបា អាចផ្តល់បុគ្គលជំនួសគ្នាបាន ពីព្រោះវាគ្មានតែជាការបង្ហាញរបស់ក្រុងរួមក្នុងពីរដំណាក់កាលរបស់វាប៉ុណ្ណោះ ដូចជាការលាយបញ្ចូលរវាងដៃ និងដីឧបសគ្គនៅក្នុងដានីយ៍លៃ ជំពូក ២ ដែលបងស្តី វាយកំណត់ថា ជានិមិត្តសញ្ញានៃអំណាចសាសនា និងអំណាចរដ្ឋ។

នៅពេលដែលដានីយ៉ៃលែកំណត់នៅក្នុងខនលែសមីតកំពុងពិភាក្សា—ថា ក្រុងរ៉ូម
«នឹងរីកចម្រើន ហើយអនុវត្ត» ហើយថា ក្រុងរ៉ូម
«នឹងផ្ទុះឡើងឧបាយកលរីកចម្រើននៅក្នុងដៃរបស់ខ្លួន»—សមីតអះអាងថា
នៅក្នុងខនសាមសិបបុរាមួយ «សុតចេ» ដលៃ
«នឹងរីកចម្រើនរហូតដល់សចក្តីព្រះពិរោធក្សវហានសម្រេច»
បង្ហាញពីលក្ខខណៈពុយាករណ៍មួយនៃក្រុងរ៉ូមមិនដ្បើព្រះ និងក្រុងរ៉ូមសម្រេចហើយ។
បន្ទាប់មក គាត់អះអាងថា
គុមានលក្ខខណៈណាមួយនៃក្រុងរ៉ូមនៅក្នុងខនសាមសិបបុរាមួយ
សំដៅទៅលើអំណាចសម្រេចហើយ។

យើងបានយល់ទៅកាន់ Smith ដើម្បីគាំទ្រការកំណត់អត្តសញ្ញាណថា
រ៉ូមជាពួកចោរលួចនិងបង្កើតនិមិត្ត
ហើយលក្ខខណៈពុយាករណ៍មួយក្នុងចំណោមបួននៅក្នុងខនដប់បួន គឺថា
រ៉ូមលើកតម្កើងខ្លួនឯង។

ហើយនៅគ្រាន់នោះ
មនុស្សជាច្រើននឹងក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងសុតចេខាងត្បូងផងដែរ;
ពួកចោរក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់អូស្ត្រីនិងលើកតម្កើងខ្លួនឡើង
ដើម្បីបិទពេញនិមិត្តនោះ; ប៉ុន្តែពួកគេនឹងដួលចុះ។ ដានីយ៉ៃ 11:14។

Smith អះអាងថា លក្ខខណៈសម្រាប់របស់សុតចេនៅក្នុងខនសាមសិបបុរាមួយ
មិនសូវគ្រាន់នឹងអំណាចហើយ។ ទោះបីជាគាត់បានការពារមុននេះថា
វាគឺជាទីក្រុងរ៉ូមនៅក្នុងខនដប់បួន ដលៃលើកខ្លួនឯងឡើងក៏ដោយ។ ទោះយ៉ាងណា
សុតចេនៅក្នុងខនសាមសិបបុរាមួយនោះ «នឹងលើកខ្លួនឯងឡើង»។
សុតចេដលៃនោះនៅក្នុងខនសាមសិបបុរាមួយ
«នឹងនិយាយពាក្យអស្ចារ្យទៅនឹងព្រះនៃព្រះទាំងឡាយ»។ នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ៃ
អំណាចហើយ «នឹងនិយាយពាក្យធំទៅនឹងព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត»
ហើយនៅក្នុងសៀវភៅវិវរណៈ អំណាចហើយប្រមាថទៅនឹងព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។

ហើយបានប្រទានឲ្យវាមាត់មួយ សម្រាប់និយាយពាក្យអ្នកអង្គជំរុញ
និងពាក្យប្រមាថព្រះ; ហើយបានប្រទានអំណាចឲ្យវាបន្តគរុះពេលស្រែចំការ។
ហើយវាបានបើកមាត់ឡើងប្រមាថទៅនឹងព្រះ ដើម្បីប្រមាថព្រះនាមរបស់ទ្រង់
និងព្រះពន្ធលាបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងអស់អូស្ត្រីនិងស្ថានសួគ៌។ វិវរណៈ 13:5, 6។

គ្រប់លក្ខខណៈកំណត់តាមទំនាយទាំងអស់ស្តីពីអំណាចហើយ
ត្រូវបានកំណត់សម្រាប់នៅក្នុងខនសាមសិបបុរាមួយ។

ហើយសុតចេនោះនឹងប្រព្រឹត្តតាមចិត្តរបស់ខ្លួន;
ហើយគាត់នឹងលើកតម្កើងខ្លួនឯង និងផ្ទុះឡើងខ្លួនឯងដល់ស្ថានគ្រប់ព្រះទាំងអស់
ហើយនឹងពោលពាក្យដ៏អស្ចារ្យទៅនឹងព្រះនៃព្រះទាំងអស់
ហើយនឹងចម្រើនរុងរឿងរហូតទាល់តែចេក្តីព្រះពិរោធក្សវហានសម្រេច;
ព្រោះអ្វីដែលបានកំណត់ទុកហើយ នោះត្រូវតែបានផ្ទុះឡើង។ ដានីយ៉ៃ 11:36។

អូស្ត្រីបុរាណជាមនុស្សជាច្រើនដងមិនគួរឲ្យទុកចិត្ត ប៉ុន្តែអូស្ត្រីបុរាណអាជ្ញា
ឲ្យស្ថានីយ៍នេះបានផ្តល់សក្ខីភាពដល់សចក្តីពិតដ៏ច្បាស់លាស់ថា គឺខនសាមសិបបុរាមួយ
ដលៃសាវ័កប៉ុលបានបកស្រាយដោយពាក្យផ្ទាល់ខ្លួននៅក្នុង ថេស្តាឡូនីចទីពីរ

នៅពេលដែលលោកមាននិយាយអំពីមនុស្សសន្តិវិបាក។

កុំឱ្យអ្នកណាម្នាក់បំភាន់អ្នករាល់គ្នាដោយវិធីណាមួយឡើយ
ដុបិតចុងនៃច្រវាក់នឹងមិនមកដល់ទេ
លុះត្រាតែមានការបោះបង់ជំនឿក្នុងចិត្តជាមុនសិន
ហើយមនុស្សសន្តិវិបាកនោះត្រូវបានបើកសម្រង់ គឺជាកូននៃចេកុដ្ឋិនាស;
អ្នកនោះប្រឆាំង
ហើយលើកតម្កល់ឧលួនឯងឡើងលើសអ៊ីវទាំងអស់ដែលត្រូវបានហៅថាព្រះ
ឬដលៃគម្រោងបង្ក ដល់ចំណាត់ការអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ ដូចជាព្រះ
ទាំងបង្កាញឧលួនថា គាត់ជាព្រះ។ ២ ថ្ងៃសាឡាស្តិច ២:២, ៣។

ខណ្ឌឧទ្ទិសាមសិបប្រាំមួយបញ្ជាក់ថា «វានឹងលើកឧលួនឡើង
ហើយផ្ទុះឡើងឱ្យធំជាងព្រះទាំងអស់» ហើយប៉ុលមានប្រសាសន៍ថា
«ឱ្យមនុស្សសន្តិវិបាកនោះត្រូវបានបង្កាញ គឺជាកូននៃចេកុដ្ឋិនាស; ដលៃប្រឆាំង
ហើយលើកឧលួនឡើងលើសអ៊ីវទាំងអស់ដែលគេហៅថាជាព្រះ ឬដលៃគម្រោងបង្ក»។
ជាក់ច្បាស់ណាស់ ស៊ីមី មិនមានសិទ្ធិអំណាចខាងទំនាយណាមួយដើម្បីអះអាងថា
ស្តេចនៅក្នុងខណ្ឌឧទ្ទិសាមសិបប្រាំមួយ គឺខុសពីស្តេចដែលកំពុងត្រូវបានពិភាក្សានៅក្នុង
ខណ្ឌទាំងឡាយដែលនាំមកដល់ខណ្ឌឧទ្ទិសាមសិបប្រាំមួយនោះទេ។ តាមរយៈយោគាណ៍
គាត់គ្មានមូលហេតុគ្រឹមត្រូវអ្វីសោះក្នុងការផ្ទុះការអនុវត្តដ៏ខុសឆ្គងរបស់គាត់នោះ
ហើយការអះអាងរបស់គាត់ដែលថា គាត់ផ្ទុះដូចនោះ
ពីព្រោះខណ្ឌឧទ្ទិសាមសិបប្រាំមួយមិនមានលក្ខណៈណាមួយនៃអំណាចសម្រេចប៉ាបនោះទេ
គឺជាការបង្កើនព្រះគម្ពីរ ដើម្បីបំពេញយោមបង្កើតការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួនមួយ។

យើងក៏មានព្រះបន្ទូលទំនាយដ៏ប្រាកដជាងទៀតដែរ;
ហើយអ្នករាល់គ្នាផ្ទុះចិត្តល្អណាស់ ដលៃយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះបន្ទូលនោះ
ដូចជាចំពោះពន្លឺមួយដែលភ្លឺនៅក្នុងទីងងឹត រហូតទាល់តែថ្ងៃរះឡើង
ហើយផ្ទុះកាយព្រឹកលឿងក្នុងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ដោយដឹងជាមុនសិនថា
ទំនាយណាមួយក្នុងបទគម្ពីរ មិនមែនសម្រាប់ការបកស្រាយដោយខ្លួនឯងឡើយ។
ដុបិត ទំនាយមិនដែលកើតមានឡើងក្នុងសម័យបុរាណ ដោយឆន្ទៈរបស់មនុស្សទេ
ប៉ុន្តែមនុស្សសិស្សច្រើនរបស់ព្រះមាននិយាយ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏រុញពួកគេ។ ២
ពេតេស្ត ១:១៩-២១

ក្នុងអំឡុងឆ្នាំជាច្រើននៃអាដ្យែនីសម័យឡាវីស មានទំនិច្ច គួរគង់រាល់
និងអ្នកនិពន្ធអាដ្យែនីស្តជាច្រើន ដែលបានលើកឡើងអំពីថា តើពួកគេគិតថា
ការអនុវត្តរបស់ Smith គ្រឹមត្រូវ ឬមិនគ្រឹមត្រូវ។ គួរគង់រាល់ជនជាតិអូស្ត្រាលីម្នាក់
ឈ្មោះ Louis Were ដែលបានទទួលមរណភាពជាយូរមកហើយ បានចំណាយភាគច្រើននៃ
ចុងបង្អស់របស់គាត់ក្នុងការប្រឆាំងនឹងគំរូយោគាណ៍មិនពិតរបស់ Smith។
មូលហេតុនៃការប្រឆាំងរបស់គាត់ មិនមែនគ្រឹមតែដោយសារនៅទីបំផុត Smith បានកំណត់អ
ត្តសញ្ញាណស្តេចដែលមកដល់ទីបញ្ចប់របស់ខ្លួននៅខាងលើសិបប្រាំបីជាប្រទេសគួកគី
ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែមូលដ្ឋានរបស់ Smith
ក៏បានបង្កើតឱ្យមានការអនុវត្តមិនគ្រឹមត្រូវចំពោះ Armageddon ផងដែរ។
នៅទសវត្សរ៍ 1980 ឬបុរាណនោះ
អ្នកនិពន្ធអាដ្យែនីស្តម្នាក់បានសរសេរលើក្រៅមួយមានចំណងជើងថា Adventists
and Armageddon, Have we Misunderstood Prophecy? ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធគឺ Donald

Mansell ហើយសង្ឃឹកថានោះនឹងកើតឡើងវិញ។

លោក Mansell តាមដានបុរេវត្តិសាស្ត្រដដែលនាំទៅដល់សង្គ្រាមលោកលើកទីមួយ និងសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ ដោយបង្ហាញថា នៅពេលដែលគេឃើញថាសង្គ្រាមទាំងពីរនោះកំពុងខិតជិតមក អ្នកផ្សេងៗដំណឹងល្អអំពីការបង្កើនការអនុវត្តច្បាប់របស់ Smith ដដែលថា បុរេវត្តិសាស្ត្រដដែលនាំទៅកាន់ក្នុងយុគសម័យថ្មីម្នាក់ស្រដៀង ជាសញ្ញានៃអាយុកាលថ្មី និងទីបញ្ចប់នៃលោកិយ។ លោកបង្ហាញតាមរយៈបញ្ជីសមាជិកភាពរបស់ពួកជំនុំថា នៅពេលដែលសង្គ្រាមនីមួយៗកាន់តែខិតជិត មនុស្សជាច្រើនត្រូវបាននាំចូលមកក្នុងសមាជិកភាពនៃពួកជំនុំអាឌីនេនីស្ទនៃទីស្តីការ ដោយផ្អែកលើការសង្កេតឃើញនូវការរីកចម្រើននៃការរស់នៅរបស់អ្នកផ្សេងៗដំណឹងល្អ ដដែលដកស្រង់ចេញពីទស្សនៈខុសគ្នារបស់ Smith អំពីអាយុកាលថ្មី។

នៅពេលដែលសង្គ្រាមមួយណាក៏ដោយបានបញ្ចប់ទៅ ហើយការព្យាករណ៍ដែលមានកំហុសទាំងនោះមិនបានសម្រេច នោះក្រុមជំនុំបានហាត់បង់សមាជិកច្រើនជាងចំនួនដែលខ្លួនបានទទួលមកពីគំរូព្យាករណ៍ដែលស្មើគ្នាបានស្តាប់នាឡើង។

ដោយការបដិសេធរបស់ Smith ចំពោះសារមូលដ្ឋានរបស់ពួក Millerites និងដោយសារការត្រូវបានខ្លួនរបស់គាត់ក្នុងការលើកកម្ពស់ការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់អំពីខ្លឹមសារ សិបបុរាណដ៏សំខាន់សិបបុរាណនៃ Daniel គាត់ក៏រីកចម្រើនរបស់ Smith បានបង្កើតគំរូទំនាយមួយដែលផ្អែកលើវិវត្តន៍ការណ៍បច្ចុប្បន្ន។

ក្នុងការជជែកវែកញែករវាង Smith និង James White អំពីស្ថានភាពដែលមកដល់ទីបញ្ចប់របស់ខ្លួននៅក្នុងខ្សែក្រវាញនៃ Daniel 11 នោះ James White បានបង្ហាញតាមវិវត្តន៍មួយដែលគំនិតយ៉ាងក្របោះក្រហាយដល់មូលដ្ឋានទំនាយដ៏រលុងរបស់ Smith។ White បានបង្ហាញថា «ទំនាយបង្កើតបុរេវត្តិសាស្ត្រ ប៉ុន្តែបុរេវត្តិសាស្ត្រមិនបង្កើតទំនាយទេ»។

អ្នកផ្សេងៗដំណឹងល្អអំពីអាយុកាលថ្មីស្តីពី ដដែលបានបំពេញការងារមុនសង្គ្រាមទាំងពីរ បានបុរេវត្តិសាស្ត្រដដែលកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ដើម្បីបង្ហាញគំរូទំនាយអំពីអាយុកាលថ្មីដ៏មានកំហុសរបស់ Smith ហើយការងាររបស់ពួកគេ ដដែលហាក់ដូចជាបានទទួលព្រះពរយ៉ាងខ្ពស់នៃមុនៗបានចូលសង្គ្រាមទាំងនោះ បានបណ្តាលឱ្យមានការហាត់បង់សរុបមួយ នៅពេលដែលគំរូទំនាយនោះត្រូវបានបង្ហាញថា មានមូលដ្ឋានលើការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួន។

ចូរប្រុងប្រយ័ត្ននឹងពួកហោរាក្នុងក្រុមយើង ដដែលមករកអ្នករាល់គ្នាក្នុងសម្បជញ្ញ័យក្របំពាក់ដូចចៀម ប៉ុន្តែខោងក្នុងវិញ ពួកវាជាចក្រសាហាយវុធនលបេ។ អ្នករាល់គ្នានឹងស្តាប់ពួកវាតាមផ្ទាល់របស់ពួកវា។ តើមនុស្សគួរចូលប្រមូលផលទ្រព្យធានាឱ្យបានប្រសើរឬទេ? ឬផ្ទុយទៅវិញវាជាតិមានបន្ទុកឬ? ដូច្នេះដើម្បី ដើម្បីឈរលើអត្ថប្រយោជន៍បង្កើតផលល្អ ប៉ុន្តែដើម្បីឈរលើអាក្រក់បង្កើតផលអាក្រក់។ ដើម្បីឈរលើអំណាចបង្កើតផលអាក្រក់បានទេ

ហើយដើមឈើអាក្រក់ក៏មិនអាចបង្កកើតផលល្អអោយបានដែរ។
ដើមឈើគ្រប់ដើមណាដែលមិនបង្កកើតផលល្អអោយ គួររំលោភបំពាន
ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្នំភ្លើង។ ហេតុនេះហើយ
អ្នករាល់គ្នានឹងសុគាល់ពួកវាតាមផលរបស់ពួកវា។ ម៉ាថាយ 7:15-20។

ការព្យាបាលរបស់ Smith

ក្នុងការលើកស្ទួយគំរូព្យាបាលឯកជនអំពីសុតចេញទៅក្នុងខណ្ឌឧទ្ទិសាមសិបប្រាំមួយ
ឋានបង្កកើតផលជាការអនុវត្តខុសចំពោះគ្រោះកាចទីប្រាំមួយ និង Armageddon
ផងដែរ។

ហើយទ្រព្យទីប្រាំមួយឋានចាក់ពង្សរបស់ខ្លួនទៅលើទន្លេដ៏ធំ យូហុរាត;
ហើយទឹកនោះទន្លេនោះហូរចូលទៅក្នុងស្រះស្នេហា
ដើម្បីបិទផ្លូវរបស់សត្វចង្រៃទាំងឡាយពីទិសខាងកើតមានគ្រឿងម្សៅជាស្រូវចេញ
ហើយខ្ញុំឮបានឮវិញវិញណាស់ស្តីពី ដូចកង្កែប ចេញពីមាត់នាគ
ហើយចេញពីមាត់សត្វសាហាវ ហើយចេញពីមាត់ហ្វោកក្នុងក្រុងកុលាយ។
ដុបិករាជវិញញាណរបស់អារក្ស ដល់ផ្លូវការអស្ចារ្យទាំងឡាយ
ហើយចេញទៅរកសត្វចង្រៃទាំងឡាយនៃដីនេះ និងនៃពិភពលោកទាំងមូល ដើម្បីប្រមូល
ពួកគេមកសម្លាប់សង្កត់មិនឱ្យដឹងនោះរបស់ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចន្ទស្ថាន។ ម៉ាថាយ
ខ្ញុំមកដូចជាចង្រៃ។ មានពរហើយ អ្នកណាដែលចាំយាម
ហើយរកស្វាសមុល្យក្របំពាក់របស់ខ្លួន ក្នុងគេដើរអាក្រក់
ហើយមនុស្សទាំងឡាយយើងស្រឡាត់ក្នុងអាម៉ាស់របស់គេ។
ហើយទ្រង់បានប្រមូលពួកគេទាំងអស់គ្នាទៅកាន់កន្លែងមួយ
ដ៏ល្អហៅថាសាលាព្រះវិចិត្រ អំពីម៉ាតិដេន។ វិវរណៈ 16:12-16។

ដូចដែលយើងបានចង្អុលបង្ហាញចម្លងហើយ មហន្តរាយទីប្រាំមួយកើតឡើងបន្ទាប់
ពីការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាសាកល្បងរបស់មនុស្ស ដូចនេះ ការព្យាបាលដ៏ល្អមានថា

«ចូររកស្វាសមុល្យក្របំពាក់របស់អ្នក» នោះ
គួរតែសំដៅទៅលើបញ្ហាសាកល្បងមួយ ដល់កើតឡើងមុនពេល Michael
ឈរឡើង ហើយរយៈពេលសាកល្បងរបស់មនុស្សគួររំលោភបំពានបិទបញ្ចប់
និងមហន្តរាយទីមួយចាប់ផ្តើម។

មហន្តរាយទីប្រាំមួយកំណត់អត្តសញ្ញាណសកម្មភាពរបស់នាគ សត្វសាហាវ
និងហ្វោកក្នុងក្រុងកុលាយ ដល់ជាសហភាពបីជាន់
ដល់មក្សមគ្គុទ្ទេសក៍ពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ។
សហភាពបីជាន់នោះគឺជាប្លង់ទំនើប ហើយនិមិត្តសញ្ញាដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណ
និងបង្កកើតសហភាពបីជាន់របស់ប្លង់ទំនើបនោះ គឺ «ចោរនៃប្រជាជនរបស់អ្នក» ដល់
«លើកខ្លួនឯងឡើងដើម្បីបង្កកើតនិមិត្ត» ហើយ «ដួល»។

ការព្យាបាលនៃមហន្តរាយទីប្រាំមួយ បើបានយល់
នោះអនុញ្ញាតឱ្យព្រលឹងមួយរកស្វាសមុល្យក្របំពាក់របស់ខ្លួនបាន
ប៉ុន្តែបើគ្រូគ្រូបានបដិសេធ វាទុកឱ្យព្រលឹងមួយនោះអាក្រក់
ដល់នោះជាគុណលក្ខណៈមួយក្នុងចំណោមប្រាំនៃអ្នកលាវឱសថ។
និមិត្តសញ្ញាដល់បង្កកើតការព្យាបាលនោះ គឺពួកចោរបុរសនៃប្រជាជនរបស់អ្នក
ដល់លើកតម្កល់ខ្លួនឯង ហើយនោះទីបំផុតដួលរលំ។ សាឡាដ្ឋានមានបុរសសន្តិ
បើប្រជាជនរបស់ព្រះគ្មាននិមិត្តនោះទេ ពួកគេនឹងរំលោភ។

កន្លងនៃណាងលែគុមាននិមិត្ត បណ្តាជនតែងវិនាស; ប៉ុន្តែ
អនុកណ្តាងលែកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យ អនុកនោះមានសុភមង្គល។ សូភាសិត 29:18។

ពាក្យហេប៊ី "perish" មានន័យថា "ផ្ទុះរំលោភអាក្រក់" ហើយយ៉ូហានបានកត់ត្រាថា
«មានព្រះពរដល់អនុកដែលចាំយាម ហើយរកសាសនាមូលដ្ឋានបំបែករបស់ខ្លួន
ក្នុងលោកាត់ដើរអាក្រក់ ហើយគេឃើញសេចក្តីអាម៉ាស់របស់គាត់»។ Smith
បានខុសអំពីសុតចេខាងដើម ហើយមូលដ្ឋានទំនាយក្នុងក្បាលនោះបានអនុញ្ញាតឱ្យ
យោគាត់បង្កកើតការអនុវត្តទំនាយមួយ ដល់បើទទួលយក វាបង្កកើតឱ្យមានភាពអាក្រក់
ដល់ជានិមិត្តសញ្ញានៃព្រះឡាវឌីស
ដល់គួរឱ្យមានព្រះអម្ចាស់ខ្ពង់ខ្ពស់ពីព្រះឱសបរបស់ទ្រង់។

សូមិធ មិនមានបញ្ហាអ្វីឡើយក្នុងការតវ៉ាគាំទ្រការកំណត់អត្តសញ្ញាណខុសថ្មីរបស់គាត់
អំពីសុតចេខាងដើម ទាស់នឹង ជមេស វីត្រី សុភមីរបស់នារីពុយកាវិនោះ។
អនុកបុរសគូសាសនាអាជ្ញាធរនេទីស និង ស៊ីស្ទើរ វីត្រី ផ្ទាល់
បានលើកឡើងអំពីការមិនចុះសម្រុងដ៏ល្អបំផុតរបស់ពួកគេ។ អលែឡីន វីត្រី
បានស្ថិតបន្តទៅសទ្ធាសុភមីរបស់នាង និង សូមិធ
ពីព្រោះពួកគេបានអនុញ្ញាតឱ្យភាពខុសគ្នានៃមតិយោបល់របស់ពួកគេ
អំពីថាមានការបោះពុម្ពផ្សាយសាសនាអាជ្ញាធរនេទីសដ៏ប្លែកបំផុតបន្ទាប់ពី "ការខកចិត្តដ៏ធំ" ឆ្នាំ
1844 នោះ ជមេស វីត្រី បានសរសេរថា៖

«ថា ព្រះយេស៊ូវបានក្រោកឡើង បិទទ្វារ ហើយយាងមកឯព្រះដ៏ចាស់ជរានិយមទាំងឡាយ
ដើម្បីបិទទ្វារនគររបស់ព្រះអង្គ នៅខែទី 7 ឆ្នាំ 1844 នោះ ខ្ញុំជឿទាំងស្រុង។
សូមមើល លូកា 13:25; ម៉ាថាយ 25:10; ដានីយ៍លែ 7:13,14។ ប៉ុន្តែ
ការក្រោកឡើងរបស់មីកលៃ ក្នុង ដានីយ៍លែ 12:1
ហាក់ដូចជាព្រឹត្តិការណ៍មួយផ្សេងទៀត សម្រាប់គោលបំណងមួយផ្សេងទៀត។
ការក្រោកឡើងរបស់ព្រះអង្គនៅឆ្នាំ 1844 គឺដើម្បីបិទទ្វារ
ហើយយាងមកឯព្រះរូបិការរបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីបិទទ្វារនគររបស់ព្រះអង្គ
និងអំណាចសម្រាប់សោយរាជ្យ; ប៉ុន្តែ ការក្រោកឡើងរបស់មីកលៃ
គឺដើម្បីបិទមុខដៃអំណាចរាជ្យរបស់ទ្រង់ ដល់ទ្រង់មានរូបហើយ
ក្នុងការបំផុសព្រះមនុស្សអាក្រក់ និងក្នុងការរំលោភបំពានរបស់ទ្រង់។
មីកលៃនឹងក្រោកឡើង នៅពេលដែលអំណាចចុងក្រោយក្នុងជំពូក 11
មកដល់ទីបញ្ចប់របស់វា ហើយគុមានអនុកណាមុនាក់ជួយវា។
អំណាចនេះគឺជាអំណាចចុងក្រោយដល់ជាន់ឈ្មួញពិភពលោករបស់ព្រះជាម្ចាស់;
ហើយដោយសារព្រះវិហារពិតនៅតែរស់រានដល់ឈ្មួញ
ហើយគួរឱ្យមានបណ្តាញចេញដោយពិភពគ្រិស្តសាសនាទាំងមូល ដូចនេះវាបញ្ជាក់ថា
អំណាចសង្កត់សង្កិនចុងក្រោយនោះមិនទាន់ «មកដល់ទីបញ្ចប់របស់វា» ទេ;
ហើយមីកលៃក៏មិនទាន់បានក្រោកឡើងដើរ។ អំណាចចុងក្រោយនេះ
ដល់ជាន់ឈ្មួញពិភពលោក គួរឱ្យមានបង្ហាញឱ្យឃើញក្នុងវិវរណៈ 13:11-18។
លេខរបស់វាគឺ 666»។ James White, A Word to the Little Flock, 8.

នៅពេល សូមិធ បានណែនាំអំពីអ្វីដែលគាត់ហៅថា «ពន្ធនីមិត្ត» របស់គាត់ ស្ថិតិពិប្បធានបទ
«អំណាចចុងក្រោយនៅក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក ១១» នោះ ជមេស វីត្រី
បានឃើញការអនុវត្តរបស់ សូមិធ មិនមែនជាពន្ធនីមិត្តទេ

ប៉ុន្តែការវាយប្រហារលើមូលដ្ឋានគ្រឹះ។

ការជម្រុញដោយអំពើហិង្សាជាសកលចំពោះជនជាតិក្នុង ដានីយ៍លើ ១១ ដល់ឋានភូមិភាគឡើងវិញរវាង អ៊ុយហ្គាន់ដា ស៊ីរី និង ជមេស៊ីក មានលក្ខណៈជាក់លាក់មួយចំនួន ដដែលយើង ក្នុងនាមជាសិស្សសន្តោសនាយ ត្រូវតែនាំមកជាមួយនឹងការជម្រុញដោយផ្ទាល់ទៀតនៃក្នុង ឯបុរេវត្ថុសាស្ត្រអាដរនេទីស្ត ដល់ទាក់ទងនឹងនីមិត្តភាពសញ្ញាស្តីប្រកាស។

លក្ខណៈមួយក្នុងចំណោមលក្ខណៈទាំងនោះ

គឺការនាំចូលនូវការបកស្រាយដោយឯកជន។ លក្ខណៈមួយទៀតគឺថា

ការអនុវត្តតាមការបកស្រាយដោយឯកជននោះ

តម្រូវឱ្យមានការបង្កើនច្បាប់យុត្តិធម៌សាមញ្ញ ដូចជា Smith មិនត្រឹមតែមិនអើពើថា

លក្ខណៈពុទ្ធិយករណ៍ទាំងអស់នៃក្នុងខ្លួនសាមសិបប្រាំមួយ សំដៅទៅលើ Rome

ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែតែតែមិនអើពើផងដែរថា

រចនាសម្ព័ន្ធជ្រុយយករណ៍ទាំងឡាយសង្ខេបនៃក្នុងខ្លួនសាមសិបប្រាំមួយ

ត្រូវតែជាសង្ខេបដូចគ្នានឹងសង្ខេបដែលបានកំណត់នៃក្នុងអត្ថបទមុននោះ។

មួយទៀតគឺថា ការបកស្រាយដោយឯកជននោះគឺជាការបដិសេធសេចក្តីពិតមូលដ្ឋាន។

មួយទៀតគឺថា វាកំណត់ឱ្យការបដិសេធអំណាចរបស់ពុទ្ធិញ្ញាណនៃការពុទ្ធិយករណ៍។

លក្ខណៈមួយទៀតគឺថា គំនិតខុសឆ្គងដំបូងអំពីរូប នឹងនាំទៅដល់គំរូពុទ្ធិយករណ៍មួយ

ដែលមិនអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សម្នាក់រកសាសនាមួយទៀតបំពាក់របស់ខ្លួន

ខណៈដែលពួកគេចូលទៅជិតការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាបង្កប់នូវមនុស្ស។ មួយទៀតគឺជាការ

ត្រូវរៀបចំឱ្យបានល្អរបស់គាត់ក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានសាមញ្ញដោយឯកជនរបស់គាត់ជាសាធារណៈ។

មួយទៀតគឺថា

ការបកស្រាយដោយឯកជនតែងតែត្រូវបានកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណជាពន្ធុលីចម្រើន។

គុណលក្ខណៈទាំងអស់នេះត្រូវបានកំណត់នៃក្នុងការពិភាក្សាបច្ចុប្បន្នអំពី

“ចំណេះដឹងនៃបុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់អ្នក”។

នៃពេលវេលាដែលវិវាទចុងក្រោយរបស់រូប

ដែលត្រូវបានបង្កើតជាមិត្តភាពដោយវិវាទដំបូងរបស់រូបក្នុងការកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណ

«ពួកចំណេះដឹងបុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់អ្នក»

ត្រូវបាននាំមកជាមួយនឹងខុសបែបនានាទំនាយនៃវិវាទរបស់ Uriah Smith និង James White

នោះ យើងនឹងឃើញថា

មនុស្សមួយក្រុមនឹងកំពុងស្ថាបនាគំរូទំនាយរបស់ពួកគេលើការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួនមួយ

ដែលបដិសេធសេចក្តីពិតមូលដ្ឋាន។

ការបដិសេធសេចក្តីពិតមូលដ្ឋានទាំងឡាយ

គឺជាកំណត់ដោយស្វ័យប្រវត្តិនៃការបដិសេធសិទ្ធិអំណាចរបស់ពុទ្ធិញ្ញាណនៃការពុទ្ធិយករណ៍

ដែលបានការពារសេចក្តីពិតមូលដ្ឋានទាំងនោះយ៉ាងរឹងមាំ។

មនុស្សក្រុមនោះក៏នឹងស្ម័គ្រចិត្តលើកឡើងទស្សនៈរបស់ខ្លួនជាសាធារណៈផងដែរ ដោយមិនគិតពីការព្យាយាមមកណាមួយដែលអាចត្រូវបានលើកឡើងអំពីទិដ្ឋភាពលើសលេច

ក្នុងបង្កើននោះអាចមានលើបុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់ពួកគេនៃទូទាំងពិភពលោក។

ក្រោយបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1844 ក្នុងជំនាន់ដំបូងនៃអាដរនេទីស្ត

ជម្រុញដោយមួយទៀតអំពីទីក្រុងរ៉ូមត្រូវបាននាំចូលមក។

ជម្រុញដោយនោះបានបន្តត្រូវបានក្លាយក្លាយក្លាយ

រហូតដល់ទសវត្សរ៍មិនពិតគួរមានទទួលយកនៅក្នុងជំនាន់ទីបីនៃអាដវ្យែនីសម័យ
យើងនឹងពិចារណាជម្រុញនេះអំពី "daily" ជាឧទាហរណ៍ប្រើប្រាស់ក្នុងចំណោមបុរាណប្បវត្តន៍
ដោយយើងកំពុងពិចារណាឡើយ៖ ក្នុងគំនូរខ្មែរលើខ្សែដៃ។

ប៉ុន្តែមុននឹងយើងលើកយកបន្ទាត់ទីបួននៃការប្រឆាំងទៅនឹងរបស់រូប គួរចងចាំថា
ក្នុងអត្ថបទមុន នៅពេលដែលយើងកំពុងពិភាក្សាអំពីខ្លឹមសារ នៃនិយ័ត
ជំពូកដំបូង យើងបានចូលដៃថា «ខ្លឹមសារគឺជាបង្កើនដោយផ្ទាល់ផងដែរ "បុរាណវិទ្យា"
នៃលើកនិយ័ត ជំពូកមុនបុរាណវិទ្យា ទៅនឹងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររូបរាងកាយ ប៉ុន្តែបន្ទាត់នៃសេចក្តី
ពិតនេះស្ថិតនៅក្នុងអំឡុងពេលដែលយើងកំពុងលើកបង្ហាញនៃទីនេះ»។

អ្វីយ៉ា សុមីធ្វើ គឺជាអ្នកដឹកនាំក្នុងការបដិសេធ «គ្រាន់បុរាណវិទ្យា» នៅឆ្នាំ 1863។
លោកបានបដិសេធការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងអំពីបុរាណវិទ្យាបន្តិច៖
ដល់គួរមានបង្ហាញនៅក្នុងអត្ថបទទាំងឡាយស្តីអំពីបុរាណវិទ្យាបន្តិច៖
ដល់បានសរសេរដោយ ហាយវ៉ា អេស៊ុន ហើយបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុង Review
នៅឆ្នាំ 1856។ ន័យបង្កប់នៃការដល់ សុមីធ្វើ
គួរមានភ្ជាប់ជាមួយចលនាមួយដែលបានបង្ហាញ «គ្រាន់បុរាណវិទ្យា»
ប៉ុន្តែតែងតែរំលោភបំពានបដិសេធការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងអំពីបុរាណវិទ្យាបន្តិច៖
ក៏ស្ថិតនៅក្នុងបុរាណវិទ្យាបន្តិចនៃក្រុមពិសេសនៃការណែនាំរបស់ សុមីធ្វើ
ចំពោះអ្វីដែលលោកអះអាងថាជាពន្លឺថ្មីស្តីអំពីបុរាណវិទ្យាបន្តិចខាងជើងផងដែរ ប៉ុន្តែ
តែងតែរំលោភបំពានបញ្ចប់ទិដ្ឋភាពទូទៅរបស់យើងអំពីខ្សែបន្ទាត់នៃវិទ្យាសាស្ត្រអាដវ្យែនីស
ទីស្តីស្តីអំពីរូប យើងនឹងគួរឱ្យបំភ្លឺពិនិត្យទាំងសារៈសំខាន់នៃខ្លឹមសារ នៃនិយ័ត ជំពូក
11 ហើយទាំងអ្វីដែលគួរមានគំណាងដោយការបដិសេធរបស់ សុមីធ្វើ ចំពោះសារណាវិទ្យា
ដល់បានមកដល់នៅឆ្នាំ 1856 ជាមួយនឹងការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងស្តីអំពី
«គ្រាន់បុរាណវិទ្យា»។

«ជំនឿរបស់យើងទាក់ទងនឹងសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី គឺគួរឱ្យគួរ។
សញ្ញាសំខាន់ៗដ៏ធំដែលយើងបានឆ្ងល់កាត់ គឺមិនអាចរុញបោកឡើយ។
ទោះបីជាកងទ័ពនៃរកអាចព្យាយាមហែកវាចេញពីគ្រឹះរបស់វា
ហើយអបអរសាទរក្នុងគំនិតថាពួកគេបានដោះស្រាយយកដោយ
ក៏ពួកគេមិនបានដោះស្រាយឡើយ។ សរសេរស្តីអំពីសេចក្តីពិតទាំងនេះ
ឈរយ៉ាងមាំមួនដូចកូនអស់កល្បជានិច្ច
មិនរងគ្រោះរងគ្រោះដោយការខិតខំទាំងអស់របស់មនុស្ស
ដល់រួមជាមួយនឹងការខិតខំរបស់សាតាំង និងកងពួករបស់វាឡើយ។
យើងអាចរៀនបានជាច្រើន ហើយគួរតែស្វែងរកបទគម្ពីរគតិយប្បវត្តន៍
ដើម្បីបង្ហាញថា ការទាំងនេះពិតជាដូចនេះមែនឬទេ»។ Evangelism, 223.

«សញ្ញាសម្បត្តិដ៏ធំនៃសេចក្តីពិត
ដល់បង្ហាញដល់យើងអំពីទិសដៅរបស់យើងក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រព្យាករណ៍
គួរតែរក្សាទុកយ៉ាងបុរាណប្បវត្តន៍ កុំឱ្យវាគួរមានរំលឹកចំណេះ
ហើយគួរមានជំនួសដោយទិសដៅទាំងឡាយដែលនាំមកនូវការភាន់ច្បាញ
ជាជាងពន្លឺពិតប្រាកដ»។ Selected Messages, book 2, 101, 102.

«នៅពេលនេះ នឹងមានការខិតខំជាច្រើនឡើង
ដើម្បីបំភាន់ឱ្យជំនឿរបស់យើងលើបញ្ហាព្រះវិហារបរិសុទ្ធជរុត្តរៈរងគ្រោះ ប៉ុន្តែ
យើងមិនគួររងគ្រោះរងគ្រោះឡើយ។

មុជុលមួយកុហលក៏មិនត្រូវឲ្យផ្តល់ទីចំពោះពីម្ខាងឬឯងនៃនិរន្តរ៍របស់យើងដែរ។
សចក្ខីពិត នៅតែជាសចក្ខីពិត។ អ្នកដទៃកុហាយទៅជាសុទ្ធាក់សុទ្ធនឹង
នឹងត្រូវអណ្តែតចូលទៅក្នុងទីស្ងៀមស្ងៀម ហើយនឹងទីបំផុត
នឹងយឺតយ៉ាវខ្លួនឯងកុហាយជាអ្នកមិនជឿ ទាក់ទងនឹងភស្តុតាងកាលពីអតីតកាល
ដដែលយើងបានទទួលអំពីអ្វីដែលជាសចក្ខីពិត។ សញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗ
ត្រូវតែកុសានុកឲ្យគង់វង្ស ដើម្បីកុំឲ្យយើងហត់បង់ទិសដៅរបស់យើង។»

Manuscript Releases, volume 1, 55